

Debreceni Ítéltábla

Bf.III.511/2009/10. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2009. évi október hó 8. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 2009. évi június hó 19. napján kihirdetett 5.B.1371/2007/62. számú ítéletét megváltoztatja a következők szerint.

A vádlott terhére megállapított bűncselekmény a Büntető törvénykönyv 166. §-ának (1) bekezdése szerint minősül.

A szabadságvesztés mértékét 7 (hét) évi börtön-büntetésre, a kiutasítás tartamát szintén 7 (hét) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt is beszámítja a szabadságvesztés tartamába.

A fellebbezési eljárásban 598 490 (ötszázkilencvennyolcezer-négyszázkilencven) Ft büntügyi költség merült fel, amely az államot terheli.

A vádlott vietnami lakcíme helyesen:

Indokolás:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész téves jogi minősítés miatt, továbbá a büntetés súlyosítása végett fellebbezett.

A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség az ügyész fellebbezését fenntartotta.

A vádlott az ítéletet tudomásul vette, a védője téves jogi minősítés miatt, valamint a büntetés enyhítéséért jelentett be fellebbezést.

Az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét - a Büntetőeljárásról szóló törvény 361. §-ában írt nyilvános ülés keretében - az azt megelőző bírósági eljárással együtt teljes terjedelmében felülbírált a Büntetőeljárásról szóló törvény 348. §-ának (1) bekezdése értelmében.

Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tényállása túlnyomórészt megalapozott, azonban a Büntetőeljárásról szóló törvény 351. § (2) bekezdés d/ pontja alkalmazásával mellőzi annak rögzítését, hogy „... és a vádlott elhatározta, hogy megszerzi a sértett pénzét „ (ítélet 7. oldal 2. bekezdés 1. sor).

Az így helyesbített tényállás már mindenben megalapozott, mentes a Büntetőeljárásról szóló törvény 351. §-ának (2) bekezdésében felsorolt hiányosságoktól, ezért az ítélet az elsőfokú bíróság ítéletét ezen helyesbített tényállás alapján bírálta felül a Büntetőeljárásról szóló törvény 352. § (2) bekezdésének megfelelően.

Maradéktaianul eleget tett az elsőfokú bíróság az ügyfelfedítési kötelezettségének, feltárta a szükséges bizonyítékokat, azokat mérlegelési körébe vonta, valamint egyenként és összességükben is megfelelően értékelte.

Mindenre kiterjedő, meggyőző indokát adta továbbá annak, hogy a vádlott védekezését miért vetette el, s hogy a tényállását miért a sértett egyéb bizonyítékokkal is megerősített, következetes vallomásra alapította. Az elsőfokú bíróság indokaival az ítélet mindenben egyetért.

Okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, az általa elkövetett cselekmény minősítése vonatkozásában azonban az ítélet az elsőfokú bíróság, illetve a védő álláspontjaival szemben az ügyészség álláspontját osztja. Az elsőfokú bíróság helyesen fejtette ki azt, hogy a vádlott cselekménye miért nem minősülhet életveszélyt okozó testi sértés büntetvénynek. Az eljárás alatt arra nem merült fel adat, még kevésbé bizonyíték, hogy a vádlott és a társa a cselekmény elkövetése előtt megállapodtak volna a sértett értékeinek megszerzésében. Ennek hiányában pedig azon tényekből, hogy a vádbeli napon a társa kifejezetten sok pénzt akart vásárolni a sértettől, ahogyan a vádlottak a gépkocsiban elhelyezkedtek, abból, hogy a vádlott és társa amint megbizonyosodtak arról, hogy a sértettnél van a kívánt nagy mennyiségű pénz, azonnal és szó nélkül támadásba lendültek egy-egy, az élet kioltására önmagában is alkalmas eszközzel, továbbá a társa játékszervevényéből, s abból, hogy korábban nem volt konfliktus a pénzváltás kapcsán, ítéleti bizonyossággal kétséget kizáró tényként nem vonható le azon következtetés, hogy a vádlottat és társát a cselekmény elkövetésére kizárólag a sértettnél lévő pénz megszerzése indította, ezért ennek feltüntetését - ítélet 13. oldal 5. bekezdés - az ítélet mellőzte.

A Büntetőeljárásról szóló törvény 4. § (1) bekezdésére figyelemmel mellőzte még az ítélet az ítélet 13. oldal 2. bekezdésében az elsőfokú bíróság által írtakat, mivel a vád bizonyítása a vádlót terheli.

A vádlott cselekményének helyes minősítése - a nyereségvágyból történő elkövetés minősítő körülmény mellőzésével - a Büntető törvénykönyv 166. § (1) bekezdésébe ütköző társtettesként elkövetett emberölés bűntettének kísérlete.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság által feltárt enyhítő körülmények közül mellőzi egyrészt a sértetti közrehatást, hiszen abból, hogy illegális pénzügyletek zajlottak a sértett és a vádlott-társa között, még nem következik az, hogy a sértettnek számolni kell azzal, hogy támadás éri, másrészt a vádlott őszinte megbánását is, hiszen az csak a beismerő vallomáshoz társulva értékelhető.

A súlyosító körülményeknél a külföldi állampolgárként a befogadó állam polgára sérelmére történő elkövetést az ítéletábra szintén mellőzi.

A megváltozott minősítésre tekintettel a vádlottal szembeni büntetési tételkeret 5-15 évig terjedő szabadságvesztés büntetés. Az ítéletábra álláspontja szerint a vádlott és társa által elkövetett bűncselekmény kiemelkedő tárgyi súlya - a cselekmény kísérleti szakban való megkezdése ellenére is - a törvényi minimumot meghaladó szabadságvesztés büntetés kiszabását indokolja, melyet az ítéletábra a megváltozott büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket is szem előtt tartva 7 évben határozott meg, melynek végrehajtási fokozata a Büntető törvénykönyv 43. § a/ pontja szerint börtön. Az ítéletábra a kiutasítás tartamát a szabadságvesztés mértékéhez igazodóan szintén 7 évre súlyosította.

Az elsőfokú bíróság egyéb rendelkezései törvényesek.

Az eddigiekre figyelemmel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Büntetőeljárásról szóló törvény 372. §-ának alkalmazásával - a rendelkező részben írtak szerint - megváltoztatta, míg egyéb helyes rendelkezéseit a Büntetőeljárásról szóló törvény 371. §-ának (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámítása a Büntető törvénykönyv 99. §-án alapszik.

A fellebbezési eljárásban költségként kizárólag tolmácsolási és fordítási díj merült fel, melyek viseléséről az ítéletábra a Büntetőeljárásról szóló törvény 381. §-a alapján a Büntetőeljárásról szóló törvény 339. § (2) bekezdésének megfelelően határozott.

Végül feltüntette az ítéletábra a vádlott pontos vietnami lakcímét is.

D e b r e c e n , 2009. évi október hó 8. napján

Dr. Ficsór Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Szabó József sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja

Z á r a d é k :

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 5.B.1371/2007/62. számú ítélete az ítéltábla ítéletében írt változtatásokkal a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

D e b r e c e n , 2009. évi október hó 8. napján

. Ficsór Gabriella sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

- kiadó -